

РЕШЕНИЕ

№ 3935

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 147-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАЛИНА Г. ГОСПОДИНОВА
СТЕФАНОВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ГАЛИНА Г. ГОСПОДИНОВА СТЕФАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110200161 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. Д. Е., ЕГН ***** против наказателно постановление № СО-Т-С-21-04- 277/26.08.2021 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО, /на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата ѝ е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лв.

В жалбата се излагат аргументи за допуснати при издаване на НП нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила. Твърди се, че от страна на АНО не бил изследван въпросът в какво качество е действало лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана - в лично или в качеството на работник/служител на договорно отношение с юридическо лице-работодател. Прави се искане наказателното постановление да бъде отменено. Претендира се присъждане на направените от жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззимуваемата страна прави искане НП да бъде потвърдено, тъй като са доказани фактът на извършване на нарушението, нарушителят и неговата вина. По отношение възражението за неправилно санкциониране на жалбоподателката в качеството на физическо лице застъпва, че е неоснователно, доколкото е ангажирана личната ѝ отговорност на основание чл. 24, ал. 1 ЗАНН, както и съгласно § 3, т. 3 от ДР на Наредбата, препращащ

относно легалната дефиниция на понятието търговец към ЗЗП, според който „търговец“ е лице, което извършва търговска дейност и за чужда сметка.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Доколкото процедурата по връчване на наказателното постановление на основание чл. 58, ал. 1 ЗАНН не е проведена законосъобразно, настоящият съдебен състав прецени, че следва да се приеме като подадена в срок, при което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна се установи:

Към 27.05.2021 г. жалбоподателката С. Д. Е. имала сключен трудов договор с „Криспи-2019“ ЕООД за длъжността продавач-консултант. В това си качество на 27.05.2021 г. около 14:50 ч., в гр. София, район „Оборище“, парк „Заимов“, на централна алея, предлагала за продажба от името и за сметка на дружеството-работодател палачинки, безалкохолни напитки, минерална вода и други артикули, които били разположени на съоръжение за търговия на открито, представляващо преместваема метална конструкция - щанд, заемащ разгърната площ от около 5 /пет/ кв.м. публична общинска собственост /паркова алея/.

Това обстоятелство било възприето от свидетелите Добринка Г. и Г. Стоянова- старши инспектори в „Столичен инспекторат“ към Столична община. Те се легитимирали пред жалбоподателката и изискали да представи разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „Оборище“. Такова не било представено от Е., поради което свид. Г. ѝ съставила за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. АУАН бил предявен и връчен на Е., която го подписала без възражения.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и дадена му аналогична правна квалификация съгласно чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, заместник-кметът на Столична община издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата наложил на жалбоподателката глоба в размер на 300 /триста/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетеля

Добринка Г., и писмени – материалите по административната пореписка.

Посредством показанията на свидетеля Добринка Г. се установиха времето и мястото на извършената проверка и обстоятелството, че жалбоподателката била заварена да предлага за продажба описаните в АУАН и НП изделия. Съдът кредитира депозираното от свидетелката, преценявайки показанията ѝ като обективни, последователни, логични и лишени от заинтересованост.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание

- чл. 42, ал. 1 ЗАНН и 57, ал. 1 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. И двата акта отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, съдържайки описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата при извършването му, в това число времето и мястото, на които е осъществено. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателката. Нередовното връчване на наказателното постановление от друга страна предпоставя допустимостта на обжалването му в настоящето производство, без да се явява самостоятелно основание за отмяната му, с оглед обстоятелството, че правото на защита е надлежно упражнено.

Предвид това съдът прие, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката или да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Наред с това, въз основа събраната в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност се изясни безспорно, че на процесните време и място е била извършвана търговия на открито по смисъла на чл. 19 НРУИТДТСО върху площ публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „Оборище“

- възведено като административно нарушение съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Въпреки съответните фактически констатации обаче, според настоящия съдебен състав наказателното постановление следва да бъде отменено поради материалноправната му незаконосъобразност. Съображенията за това са следните:

По делото се установява, че именно С. Е. е лицето, което на посочените време и място - на 27.05.2021 г., около 14:50 ч., в гр. София, район „Оборище“, парк „Заимов“, централна алея, предлагала за продажба палачинки, безалкохолни напитки, минерална вода и други артикули от

съоръжение за търговия на открито, заемащо площ от около 5 /пет/ кв.м. публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „Оборище“.

Независимо от това обаче, според настоящия състав незаконосъобразно е ангажирана

Отговорността на жалбоподателката, доколкото последната не е имала качеството „търговец“.

Съгласно § 3, т. 1 от ДР на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, „търговец“ е лице по смисъла на § 13, т. 2 ЗЗП, или всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.

В конкретния случай обаче С. Е. се е намирала в трудово правоотношение с юридическото лице, извършващо търговската дейност, и именно спрямо последното е било налице изискването на чл. 23 НРУИТДТСО - при осъществяване на търговия на открито да притежава разрешение за ползване на място /по образец/, издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

Същевременно съобразно чл. 23 от Наредбата разрешението за ползване на място се издава по реда на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община/НПОРИМДЕРДТСО/

Видно от чл. 36 г, ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО разрешението се издава въз основа на заявление, подадено от заинтересовано лице до кмета на СО, което съдържа: 1. три имена на лицето/фирмата, ЕИК/БУЛТАТ/; 2. лицето, което ще извършва дейност чрез съответните съоръжения или елементи.

Видно от длъжностната ѝ характеристика като продавач-консултант жалбоподателката няма представителни или управленски функции нито по отношение на дружеството, за което е работила, нито по отношение на конкретния обект. Тя не е заинтересовано лице по смисъла на чл. 36 г, ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО и нито е имала правото, нито задължението да подава

заявление за издаване на разрешение за своя работодател.

С оглед горното съдът приема, че същата не е задължено лице по чл. 23 от Наредбата и същата не е бил длъжна да разполага с разрешение за ползване на място. В случая задължено лице е не физическото лице С. Е., а работодателят ѝ "Криспи-2019" ЕООД, като възраженията в тази насока в жалбата са основателни.

Като лице, намиращо се в трудово правоотношение с търговеца, от чието име и за чиято сметка е осъществявала продажбите, на жалбоподателката не може да бъде вменено задължението да знае дали последният разполага с разрешението, изискуемо съобразно чл. 23 НРУИТДТСО. Доказателства за субективното ѝ знание относно въпросното обстоятелство в хода на производството не се събраха.

Аргументът за ангажиране отговорността на жалбоподателката на основание чл. 24, ал. 2 ЗАНН в случая не може да бъде споделен, доколкото се доказва, че при осъществяване на дейността Е. е действала именно в качеството на работник, и за сметка на „Криспи-2019“ ЕООД, с което имала сключен трудов договор. В този смисъл, Е. безспорно е физическо лице, но правосубектността ѝ като физическо лице - гражданин, се различава от тази, която има като работник/служител в ЮЛ, което реално извършва търговската дейност. Следователно, ако наказващият орган е искал да санкционира с наказание глоба С. Е. в качеството ѝ на работник, извършил административно нарушение при осъществяване дейността на юридическото лице „Криспи-2019“ ЕООД, е следвало съответното обстоятелство да бъде изрично посочено при описанието на нарушението и при цитиране на основанието, ангажиращо отговорността. Наред с това, за да бъде ангажирана отговорността ѝ за виновно извършено административно нарушение, е следвало да се изследва и въпросът дали не са налице основания за приложение разпоредбата на чл. 25 ЗАНН - дали работникът не е действал при условия на изпълнение на неправомерна служебна заповед, дадена по установения ред, при което, и ако заповедта не съдържа очевидно за работника нарушение, последният не носи административнонаказателна отговорност. Всички тези обстоятелства не са изследвани нито от актосъставителя, нито от наказващия орган, при което съответното позоваване едва в съдебната фаза на процеса се явява недопустимо, още повече, доколкото и актосъставителят, и наказващият орган са имали обективната възможност да установят, че Е. към датата на нарушението е имала и е действала в качеството на работник на „Криспи-2019“ ЕООД. Обстоятелството, че търговската дейност се е извършвала от името и за сметка на юридическото лице, е било проверимо, доколкото фискалното устройство, намиращо се в обекта, е регистрирано на последното. Игнорирайки съответното обстоятелство и санкционирайки жалбоподателката Е. в лично качество, като физическо лице, осъществяващо

търговската дейност, наказващият орган е приложил материалния закон неправилно. Това обуславя извод за отмяната на атакуваното НП като незаконосъобразно и неправилно. С оглед изложеното подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените разноси за адвокатско възнаграждение, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН. Доколкото претендираният размер от 300 лв. е в законоустановения минимум, искането следва да бъде уважено в цялост.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 ЗАНН и чл. 63д ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-С-21-04- 277/26.08.2021 г., издадено от Дончо Петров Барбалов - заместник-кмет на Столична община, срещу С. Д. Е. за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, за което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата ѝ е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лв.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на С. Д. Е., ЕГН *****, с адрес гр. /адрес/, сума в размер на 300 /триста/ лв. - направени по делото разноси, представляващи възнаграждение за адвокат за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____